

A kisebb elnevette magát a fűben ülve. — Hát ez jól elintézett, az anyja istenit. Hagyjad Jani, elég volt. Kvittek vagyunk. — Aztán nagyot köpött, vérzett a szája, de nevetett. — Ne bőgj, Mari. Kemény srác ez. Látod, én is kiköptem a pirosat. Akinek ilyen pofonjai vannak, az oké. Az jó srác. Az ilyen az haver. Előbb-utóbb haver.

Zajoltak a békák és a fű közt cirpelt a tücsök. Valahol messze gyárkürt bűgött és túl a töltésen elfúlva hörgött egy teherautó, ahogy a lejtőn fölfelé kapaszkodott.

(Folytatjuk.)

SÜLE ISTVÁN: BEKESCSABA